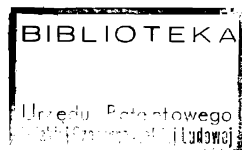


Opublikowano dnia 20 listopada 1954 r.

G01 n 21/06



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36414

Kl. 78c, 2

Instytut Chemii Stosowanej *)

(Warszawa, Polska)

 MKP:
 G01 n 31/22 3/01
 42 l. 5/52

Sposób kontroli flegmatyzacji materiałów inicjujących

Udzielono patentu z mocą od dnia 29 maja 1952 r.

Sposób według wynalazku służy do kontroli flegmatyzacji materiałów inicjujących: azydku ołowiu i trójnitrorezorcynianu ołowiu. Stosowane dotychczas sposoby kontroli flegmatyzacji tych materiałów pozwalały jedynie na oznaczenie sumarycznej ilości flegmatyzatora w próbce.

Sposób według wynalazku umożliwia zbadanie, czy wszystkie kryształy w próbce zostały sflegmatyzowane i w jakim stopniu.

Istota wynalazku polega na zabarwianiu flegmatyzatora barwnikiem, rozpuszczalnym we flegmatyzatorze. Zabarwia się sam flegmatyzator lub jego roztwór, jeżeli barwnik rozpuszcza się w roztworze flegmatyzatora. Oględziny pod mikroskopem lub w inny sposób próbek materiałów; sflegmatyzowanych zabarwionym flegmatyzatorem, pozwalają wykryć kształty niesflegmatyzowane lub niedostatecznie sflegmatyzowane.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest mgr inż. Kazimierz Partyka.

Przykład: Kilkuprocentowy roztwór parafiny w benzenie zabarwia się czerwonym sudanem tłuszczowym na wyraźny kolor czerwony i tak zabarwionym roztworem pokrywa (flegmatyzuje) kryształki azydku ołowiu. Następnie kryształki suszy się i bada próbkę pod mikroskopem.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób kontroli flegmatyzacji materiałów inicjujących: azydku ołowiu i trójnitrorezorcynianu ołowiu, znamienny tym, że do flegmatyzacji tych materiałów stosuje się flegmatyzator lub roztwór flegmatyzatora zabarwiony przed flegmatyzacją barwnikiem rozpuszczalnym we flegmatyzatorze i następnie bada pod mikroskopem lub innym znanym sposobem stopień zabarwienia, a więc i flegmatyzacji poszczególnych kryształków materiału.

Instytut Chemii Stosowanej